

Sag anlagt den 5. oktober 2010 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Sverige

(Sag C-479/10)

(2010/C 328/40)

Processprog: svensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved K. Simonsson og A. Alcover San Pedro, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Sverige

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Kongeriget Sverige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 5, stk. 1 i Rådets direktiv 1999/30/EF ⁽¹⁾ af 22. april 1999 om luftkvalitetsgrænseværdier for svovldioxid, nitrogendioxid og nitrogenoxider, partikler og bly i luften, idet det har overskredet grænseværdierne for PM10 i luften i 2005, 2006 og 2007 i zonerne SW 2 og SW 4 og i 2005 og 2006 i zone SW 5.

— Kongeriget Sverige tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ifølge artikel 5, stk. 1, i direktiv 1999/30/EF skal medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at koncentrationerne af PM10 i luften ikke overstiger de grænseværdier, der er anført i del I i bilag III til direktivet, fra de dér anførte datoer. Den i dette tilfælde relevante dato er den 1. januar 2005.

Det fremgår af de beretninger, som Sverige har indleveret til Kommissionen for 2005 til 2007, at grænseværdierne for PM10 er overskredet i zonerne SW 2 og SW 4 i alle årene, og i zone SW 5 i 2005 og 2006.

Sverige har følgelig tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 5, stk. 1, i direktiv 1999/30 for så vidt angår disse zoner og år.

⁽¹⁾ EFT L 163, s. 41.

Sag anlagt den 5. oktober 2010 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Sverige

(Sag C-480/10)

(2010/C 328/41)

Processprog: svensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved R. Lyal og K. Simonsson)

Sagsøgt: Kongeriget Sverige

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Kongeriget Sverige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, idet det i praksis begrænsninger ordningen med momsgrupper til leverandører af finansielle tjenester og forsikringstjenester, og

— Kongeriget Sverige tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

De svenske regler om momsgrupper er i strid med artikel 11 i direktivet om det fælles merværdiafgiftssystem (herefter »momsdirektivet«), idet anvendelsesområdet for reglerne er begrænset til virksomheder inden for den finansielle sektor. Efter Kommissionens opfattelse skal en national ordning med momsgrupper finde anvendelse på alle virksomheder, der er etableret i den medlemsstat, der anvender ordningen, uanset hvilken type virksomhed de udøver.

Det fælles merværdiafgiftssystem er et enhedssystem. Indførelsen af en særlig ordning i dette system skal følgelig i princippet gøres således, at ordningen finder generel anvendelse.

Der er intet i ordlyden af momsdirektivets artikel 11, der peger på, at en medlemsstat kan begrænse anvendelsen af en ordning med momsgrupper til visse virksomheder inden for en vis sektor.

Formålet med momsdirektivets artikel 11 taler også for, at bestemmelsen skal forstås således, at den omfatter alle virksomheder inden for alle sektorer.

Endvidere er de svenske regler om momsgrupper uforenelige med det EU-retlige princip om ligebehandling.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana (Italien) den 6. oktober 2010 — Teresa Cicala mod Regione Siciliana

(Sag C-482/10)

(2010/C 328/42)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Teresa Cicala

Sagsøgt: Regione Siciliana

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det i henhold til artikel 3 i lov nr. 241/1990 og artikel 3 i Siciliens regionallov nr. 10/1991 sammenholdt med artikel 1 i lov nr. 241/90, hvorefter de italienske myndigheder skal anvende principperne i EU's retssystem i overensstemmelse med forvaltningens pligt til i henhold til artikel 296, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 41, stk. 2, litra c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, at begrunde sine beslutninger, foreneligt med EU-retten at anvende og fortolke de ovenstående nationale bestemmelser, hvorefter paritetiske beslutninger, dvs. subjektive rettigheder på pensionsområdet, der ikke desto mindre er bindende, kan unddrages begrundelsespligten, og udgør denne situation en væsentlig overtrædelse af den administrative foranstaltning?
- 2) Er artikel 21g, stk. 2, første led, i lov nr. 241/1990 som fortolket i den forvaltningsretlige praksis, sammenholdt med pligten til at begrunde forvaltningsakter, som fastsat i artikel 3 i lov nr. 241/1990 og i Siciliens regionallov nr. 10/1991, sammenholdt med pligten for forvaltningen til at begrunde sine beslutninger, som fastsat i artikel 296, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og i artikel 41,

stk. 2, litra c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, foreneligt med artikel 1 i lov nr. 241/1990 om forvaltningens pligt til at anvende EU-rettens principper, og er det følgelig foreneligt og tilladt, at forvaltningen anlægger og anvender en fortolkning, hvorefter den har mulighed for først at fremkomme med begrundelsen under retssagen?

Sag anlagt den 6. oktober 2010 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien

(Sag C-483/10)

(2010/C 328/43)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved H. Støvlbæk og R. Vidal Puig, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 1, artikel 11, stk. 2, artikel 14, stk. 1, og artikel 30, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/14/EF ⁽¹⁾ af 26. februar 2001 om tildelelse af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering og artikel 10, stk. 7, i Rådets direktiv 91/440/EØF ⁽²⁾ af 29. juli 1991 om udvikling af Fællesskabets jernbaner.
- Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har gjort gældende, at Kongeriget Spanien har tilsidesat følgende bestemmelser i de ovenfor nævnte direktivet:

- 1) Artikel 4, stk. 1, i direktiv 2001/14/EF, idet jernbaneinfrastrukturafgifternes niveau alene »fastsættes« af statslige myndigheder, således at opgaven for jernbaneinfrastrukturforvalteren, Administrador de Infraestructuras Ferroviarias (ADIF), bliver reduceret til blot at opkræve afgifterne.